

Wizerunek orła wykonany z metalu

Wizerunek orła wykonany z tworzywa sztucznego

343

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 27 lipca 1990 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 1990 r. o zmianie ustawy o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 43, poz. 250) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192),
 - 2) ustawą z dnia 7 czerwca 1990 r. o zmianie ustawy o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 43, poz. 250)
- oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania niniejszego jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

2. Jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) art. 15—19 ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 39, poz. 192) w brzmieniu:

„Art. 15. 1. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44) wprowadza się następujące zmiany:

 - 1) w art. 7 w ust. 1 wyrazy „fundusze zakładowe określone w art. 17 ust. 1” zastępuje się wyrazami „zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy, których zasady tworzenia i podziału określa odrębna ustawa”,
 - 2) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie: „Finansowanie obiektów i urządzeń zakładowych”,
 - 3) art. 17 i 18 skreśla się,
 - 4) w art. 21 w ust. 2 wyrazy „środki trwałe służące zakładowej działalności socjalnej oraz” skreśla się,

5) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Źródła finansowania zakładowych inwestycji socjalnych i mieszkaniowych określają odrębne przepisy.”;

6) w art. 27 skreśla się ust. 3,

7) w art. 39 w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „w art. 17 i 18 ust. 1 i 2” zastępuje się wyrazami „w odrębnej ustawie”;

8) art. 47 skreśla się.

2. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176) w art. 79 w § 2 wyrazy „środki trwałe służące zakładowej działalności socjalnej oraz” skreśla się.
3. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o statucie Narodowego Banku Polskiego (Dz. U. Nr 7, poz. 57 oraz z 1985 r. Nr 32, poz. 141 i Nr 36, poz. 170) w art. 44 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zasady wykorzystywania funduszy wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 ustala Prezes NBP, a funduszu wymienionego w ust. 1 pkt 3 — Prezes NBP w porozumieniu z radami pracowniczymi, zasady zaś wykorzystywania funduszy wymienionych w ust. 1 pkt 4—6 regulują odrębne przepisy.”
4. W ustawie z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 45) wprowadza się następujące zmiany:
 - 1) w art. 30 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) kwota przekazana na zakładowy fundusz socjalny, przekraczająca 120% kwoty odpisu podstawowego, z wyłączeniem środków przekazanych na rachunek amortyzacji środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej,”

- 2) w art. 32 w pkt 1 w lit. c) dodaje się wyrazy „oraz kwoty przekazanej z funduszu załogi na zakładowy fundusz socjalny, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3, którą do celów opodatkowania sumuje się z ponadnormatywnymi wydatkami nagród i premii z zysku do podziału”.
- Art. 16. Odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2, dokonuje się w pełnej wysokości począwszy od 1990 r. W latach 1987—1989 odpisy amortyzacyjne koryguje się wskaźnikiem, który w 1987 r. wynosi 0,4, a w każdym następnym roku ulega zwiększeniu o 0,2.
- Art. 17. Zakłady pracy, które w 1986 r. zgodnie z dotychczas obowiązującymi przepisami dokonały odpisów podstawowych wyższych w przeliczeniu na jednego zatrudnionego od wysokości odpisów ustalonych w art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 2, dokonują odpisów w takiej samej wysokości do czasu ich zrównania z wysokością określoną w tym przepisie.
- Art. 18. Traci moc ustawa z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszków socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150, z 1982 r. Nr 7, poz. 54 i z 1985 r. Nr 32, poz. 141).
- Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.”;
- 2) art. 81 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 39, poz. 192) w brzmieniu:
„Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.”;
- 3) art. 3 ustawy z dnia 7 czerwca 1990 r. o zmianie ustawy o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 43, poz. 250) w brzmieniu:
„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1990 r.”.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 27 lipca 1990 r. (poz. 343)

USTAWA

z dnia 24 października 1986 r.

o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady tworzenia i podziału zakładowych funduszków socjalnego i mieszkaniowego w zakładach pracy będących jednostkami gospodarki społecznej.

2. Przepisów ustawy, w części dotyczącej zasad tworzenia zakładowych funduszków socjalnego i mieszkaniowego, nie stosuje się do zakładów pracy objętych ustawą z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 22, poz. 128, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 6, poz. 33, Nr 20, poz. 104, Nr 29, poz. 154, Nr 34, poz. 181 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 86) oraz do nauczycieli i innych pracowników wymienionych w art. 1 pkt 1—5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 197 i 198 i Nr 36, poz. 206), a także w zakresie zasad tworzenia zakładowego funduszu socjalnego do spółdzielni pracy tworzących fundusz socjalno-bytowy w myśl art. 275 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 39, poz. 176, z 1986 r. Nr 39, poz. 192, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 3, poz. 12 i Nr 6, poz. 33 oraz z 1990 r. Nr 6, poz. 36 i 37 i Nr 14, poz. 87).

Art. 2. Zakładami pracy w rozumieniu ustawy są w szczególności przedsiębiorstwa państwowe, urzędy i inne państwowe jednostki organizacyjne, spółdzielnie i ich

związki, organizacje społeczne oraz spółki i przedsiębiorstwa z udziałem kapitału państwowego tworzone na podstawie Kodeksu handlowego.

Art. 3. 1. Środki zakładowych funduszków socjalnego i mieszkaniowego służą finansowaniu działalności socjalnej i mieszkaniowej prowadzonej przez zakłady pracy na rzecz pracowników i ich rodzin oraz byłych pracowników — emerytów i rencistów i ich rodzin.

2. Ze świadczeń i usług finansowanych z zakładowego funduszu socjalnego oraz ze świadczeń finansowanych z zakładowego funduszu mieszkaniowego mogą korzystać:

- 1) pracownicy zatrudnieni w pełnym i niepełnym wymiarze czasu pracy,
- 2) pracownicy młodociani, z którymi zakład pracy zawarł umowę o pracę w celu przygotowania zawodowego,
- 3) pracownicy sezonowi zatrudnieni w zakładach pracy o kampanijnym charakterze produkcji lub usług,
- 4) osoby zatrudnione w systemie agencyjno-prowizyjnym na podstawie umowy agencyjnej,
- 5) osoby, z którymi zakład pracy zawarł umowę o wykonywanie pracy nakładczej,
- 6) emeryci i renciści — byli pracownicy zakładu, w tym także ze zlikwidowanych zakładów, którzy zostali objęci opieką przez zakład pracy,
- 7) członkowie rodzin pracowników zmarłych w czasie zatrudnienia, a także członkowie rodziny po zmarłym byłym pracowniku — emerycie lub renciście,

- 8) osoby uprawnione do tych usług i świadczeń na podstawie odrębnych przepisów.
3. Ze świadczeń i usług finansowanych z zakładowego funduszu socjalnego mogą także korzystać członkowie rodzin osób wymienionych w ust. 2 pkt 1—6 i 8.
4. Szczegółowe zasady gospodarowania środkami zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego, w tym przyznawania świadczeń, określają zakładowe regulaminy.
5. Zakładowymi funduszami socjalnym i mieszkaniowym administruje kierownik zakładu pracy.

Rozdział 2

Zakładowy fundusz socjalny

Art. 4. 1. Zakładowy fundusz socjalny tworzy się z corocznego odpisu podstawowego obciążającego koszty działalności zakładu pracy.

2. Wysokość odpisu, o którym mowa w ust. 1, na jednego zatrudnionego wynosi 25% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce społecznej w roku poprzednim lub w II półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowi kwotę wyższą.

3. Zakład pracy może samodzielnie uzupełniać zakładowy fundusz socjalny z zysku przedsiębiorstwa lub funduszu tworzonego z części finansowego wyniku działalności, z którego środki są przeznaczone na dodatkowe wynagrodzenia lub świadczenia dla pracowników.

4. Zakład pracy może zwiększyć wysokość odpisu na zakładowy fundusz socjalny, naliczając corocznie na każdego emeryta i rencistę kwotę nie przekraczającą 25% kwoty odpisu podstawowego, o którym mowa w ust. 2.

5. Zakład pracy zatrudniający osoby zaliczone do I lub II grupy inwalidów może zwiększyć corocznie wysokość odpisu podstawowego na zakładowy fundusz socjalny, o którym mowa w ust. 2, na każdą zatrudnioną osobę zaliczoną do I lub II grupy inwalidów, nie więcej jednak niż o 25% odpisu podstawowego.

Art. 5. Środki zakładowego funduszu socjalnego zwiększa się o:

- 1) opłaty osób i jednostek organizacyjnych korzystających z zakładowej działalności socjalnej,
- 2) odsetki od środków tego funduszu,
- 3) środki przekazywane przez organizacje społeczne,
- 4) dobrowolne wpłaty, darowizny oraz zapisy osób fizycznych i prawnych,
- 5) nie wykorzystane środki zakładowego funduszu nagród w jednostkach budżetowych,
- 6) kwoty w wysokości stanowiącej różnicę między dochodami a kosztami z tytułu sprzedaży i likwidacji środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej w wypadku nieposiadania innych urządzeń socjalnych oraz niepojemowania przez zakład inwestycji, o których mowa w art. 10 ust. 1,
- 7) inne środki określone w odrębnych przepisach.

Art. 6. 1. Środki zakładowego funduszu socjalnego przeznacza się na finansowanie usług i świadczeń socjalnych, a zwłaszcza pomocy rzeczowej i finansowej, różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej, kultury fizycznej oraz pracowniczych ogrodów działkowych.

2. Przyznawanie usług i świadczeń oraz wysokość dopłaty z zakładowego funduszu socjalnego powinny być uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do tych usług i świadczeń.

3. Wysokość dopłaty do wypoczynku zagranicznego nie może przekraczać wysokości dopłaty do wypoczynku krajowego.

4. Środki zakładowego funduszu socjalnego można przenosić na zakładowy fundusz mieszkaniowy.

Rozdział 3

Zakładowy fundusz mieszkaniowy

Art. 7. 1. Zakładowy fundusz mieszkaniowy tworzy się z corocznego odpisu podstawowego obciążającego koszty działalności zakładu pracy.

2. Wysokość odpisu, o którym mowa w ust. 1, na jednego zatrudnionego wynosi 12,5% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce społecznej w roku poprzednim lub w II półroczu roku poprzedniego, jeżeli przeciętne wynagrodzenie z tego okresu stanowi kwotę wyższą.

3. Zakład pracy może samodzielnie uzupełniać zakładowy fundusz mieszkaniowy z zysku przedsiębiorstwa lub funduszu tworzonego z części finansowego wyniku działalności, z którego środki są przeznaczone na dodatkowe wynagrodzenia lub świadczenia dla pracowników.

4. Środki zakładowego funduszu mieszkaniowego zwiększa się o:

- 1) kwoty w wysokości stanowiącej różnicę między dochodami a kosztami z tytułu sprzedaży i likwidacji zakładowych domów i lokali mieszkalnych,
- 2) kaucje oraz inne wpłaty dokonywane przez pracowników otrzymujących lub zwalnających lokale w zakładowych domach mieszkalnych,
- 3) odsetki od środków tego funduszu oraz wpływy z oprocentowania udzielonych pożyczek,
- 4) dobrowolne wpłaty, darowizny oraz zapisy osób fizycznych i prawnych,
- 5) inne środki określone w odrębnych przepisach.

5. Środki zakładowego funduszu mieszkaniowego można przenosić na zakładowy fundusz socjalny.

Art. 8. 1. Środki zakładowego funduszu mieszkaniowego przeznacza się na finansowanie budownictwa mieszkaniowego dla pracowników, na pomoc finansową w uzyskiwaniu i użytkowaniu mieszkań oraz na inne cele z zakresu potrzeb mieszkaniowych pracowników oraz emerytów i rencistów — byłych pracowników danego zakładu pracy.

2. Przy przyznawaniu świadczeń powinny być uwzględnione warunki materialne i sytuacja mieszkaniowa pracownika i jego rodziny.

3. Pomocy finansowej, o której mowa w ust. 2, można udzielać w formie oprocentowanych pożyczek oraz w formie pomocy częściowo lub całkowicie bezzwrotnej. Wysokość pomocy finansowej, wysokość oprocentowania pożyczek, warunki umorzenia pożyczki oraz jej spłaty ustala zakład pracy w umowie zawieranej ze świadczeniobiorcą.

4. Okres spłaty pożyczek, udzielanych z zakładowego funduszu mieszkaniowego, ustala zakład pracy na okres nie dłuższy niż 10 lat. Zakład pracy może, w uzasadnionych wypadkach, zawiesić w tym okresie spłatę pożyczki.

5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach zakład pracy może umarzać w całości lub w części nie spłaconą pożyczkę, udzieloną ze środków zakładowego funduszu mieszkaniowego.

6. Nie spłacona pożyczka, udzielona ze środków zakładowego funduszu mieszkaniowego, staje się natychmiast wymagalna w razie wygaśnięcia stosunku pracy w następstwie porzucenia pracy przez pracownika oraz w razie rozwiązania stosunku pracy w trybie art. 52 Kodeksu pracy lub za wypowiedzeniem z powodu nienależytego wywiązywania się pracownika z jego obowiązków albo w wypadku rozwiązania stosunku pracy przez pracownika za wypowiedzeniem. Warunki i zasady spłaty pożyczki ustala zakład pracy, który pożyczki udzielił.

Rozdział 4

Przepisy wspólne

Art. 9. 1. Zakład pracy gromadzi środki zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego na odrębnych rachunkach bankowych, na zasadach określonych w innych przepisach.

2. Środki funduszy, o których mowa w ust. 1, można przeznaczać na finansowanie realizowanych wspólnie z innymi zakładami przedsięwzięć w zakresie działalności socjalnej lub mieszkaniowej. Środki te powinny być przekazywane na rachunek zakładu realizującego wspólne przedsięwzięcia.

3. Środki funduszy, o których mowa w ust. 1, mogą być w całości lub w części przekazane innym jednostkom z przeznaczeniem na finansowanie wspólnej działalności socjalnej i pomoc na cele mieszkaniowe dla pracowników jednostek, z których środki te pochodzą.

4. Zasady wspólnej działalności socjalnej oraz pomocy na cele mieszkaniowe, o której mowa w ust. 3, określa umowa zawarta pomiędzy współpracującymi jednostkami.

5. Zakład pracy może udzielać pożyczek innym jednostkom gospodarki uspołecznionej, ze środków zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego, na warunkach określonych w umowie między zainteresowanymi zakładami. Pożyczki spłaca się ze środków zakładowych funduszy socjalnego lub mieszkaniowego. Naliczane od tych pożyczek odsetki płaci pożyczkobiorca odpowiednio ze środków zakładowych funduszy socjalnego lub mieszkaniowego. Otrzymane przez pożyczkodawcę odsetki zalicza się na fundusz, z którego udzielono pożyczki.

6. Środki zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego można przekazywać na fundusze celowe tworzone na podstawie odrębnych przepisów w trybie określonym w tych przepisach.

7. Nie wykorzystane w danym roku środki zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego przechodzą na rok następny.

Art. 10. 1. Inwestycje, w których wyniku mają powstać obiekty służące zakładowej działalności socjalnej, finansuje się ze środków zakładowego funduszu socjalnego, z kwot w wysokości stanowiącej różnicę między dochodami a kosztami z tytułu sprzedaży i likwidacji środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej, z amortyzacji zakładowych obiektów socjalnych, ze środków przekazywanych przez związki zawodowe i inne organizacje społeczne, a także ze środków określonych w odrębnych przepisach.

2. Zakładowe inwestycje mieszkaniowe finansuje się ze środków zakładowego funduszu mieszkaniowego oraz środków określonych w odrębnych przepisach.

3. Środki na finansowanie inwestycji, o których mowa w ust. 1 i 2, można zasilać kredytem bankowym. Kredyt ten podlega spłacie odpowiednio ze środków zakładowego funduszu socjalnego i ze środków gromadzonych na rachunku, o którym mowa w art. 11 ust. 3, lub zakładowego funduszu mieszkaniowego, w okresie ustalonym w umowie kredytowej.

4. Odsetki od kredytu, o którym mowa w ust. 3, płaci się odpowiednio ze środków zakładowych funduszy socjalnego lub mieszkaniowego.

5. Remonty bieżące i kapitalne zakładowych obiektów socjalnych finansuje się ze środków zakładowego funduszu socjalnego i ze środków pochodzących z amortyzacji zakładowych obiektów socjalnych.

Art. 11. 1. Od środków, trwałych służących zakładowej działalności socjalnej oraz związanych z nimi wartości niematerialnych i prawnych ustala się, z zastrzeżeniem ust. 5, odpisy amortyzacyjne obciążające bezpośrednio koszty działalności podstawowej.

2. Odpisy amortyzacyjne ustala się według stawek i zasad określonych w odrębnych przepisach.

3. Zakład pracy gromadzi środki pochodzące z odpisów amortyzacyjnych na odrębnym rachunku bankowym. Na rachunek ten mogą wpływać również kwoty w wysokości stanowiącej różnicę między dochodami a kosztami z tytułu sprzedaży i likwidacji środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej oraz środki przekazane z zysku przedsiębiorstwa lub funduszu tworzonego z części finansowego wyniku działalności, z którego środki przeznacza się na dodatkowe wynagrodzenia lub świadczenia dla pracowników.

4. Środkami, o których mowa w ust. 3, dysponuje w całości zakład pracy, przeznaczając je na finansowanie zakładowych inwestycji socjalnych i remontów obiektów zakładowej działalności socjalnej oraz na spłatę kredytów w bankowych wykorzystanych na finansowanie zakładowych inwestycji socjalnych i na udzielanie pożyczek innym zakładom. Do pożyczek tych stosuje się odpowiednio przepis art. 9 ust. 5.

5. Odpisów amortyzacyjnych nie ustala się od zakładowych domów mieszkalnych oraz związanych z nimi wartości niematerialnych i prawnych.

Art. 12. 1. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, może określać banki oraz zakłady pracy prowadzące statutowo bezwynikową gospodarkę finansową, uprawnione do naliczania dodatkowych odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy w przeliczeniu na jednego zatrudnionego odpowiednio do wzrostu odpisów dodatkowych dokonywanych z zysku przedsiębiorstwa przez przedsiębiorstwa państwowe w roku poprzednim.

2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, może ustalać odpisy podstawowe wyższe niż określone w art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 2 dla grup pracowników zatrudnionych w szczególnie uciążliwych warunkach pracy w niektórych branżach gospodarki narodowej.

3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze rozporządzenia, może ustalać odpisy dodatkowe na zakładowy fundusz socjalny na uczestników kolonii i obozów, w szczególności ze względu na wzrost kosztów i cen usług wypoczynkowych.

Art. 13. 1. Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z ogólnokrajowymi związkami zawodowymi reprezentatywnymi dla pracowników większości zakładów pracy i ogólnokrajowymi organizacjami międzyzwiązkowymi, określa zasady ustalania liczby

zatrudnionych, o których mowa w art. 4 ust. 2 i w art. 7 ust. 2, stanowiącej podstawę obliczania odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy.

2. Podstawę obliczania odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy stanowi wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 4 ust. 2 i art. 7 ust. 2, ogłoszona przez Główny Urząd Statystyczny w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” nie później niż do dnia 20 lutego każdego roku.

Art. 14. 1. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Pracy i Polityki Socjalnej oraz Finansów w stosunku do pracowników zatrudnionych w podległych im jednostkach budżetowych, a Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami Pracy i Polityki Socjalnej oraz Finansów w stosunku do pracowników zatrudnionych w jednostkach budżetowych więziennictwa, określają:

- 1) sposób tworzenia i gromadzenia środków zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego,
- 2) zasady podziału oraz gospodarowania tymi funduszami.

2. Wysokość odpisów na fundusze, o których mowa w ust. 1, nie może być wyższa od określonych w ustawie.

Uprzejmie informujemy, iż nakładem Urzędu Rady Ministrów ukazało się wydawnictwo pt. „Samorząd terytorialny i administracja rządowa”, zawierające zbiór tekstów ustaw regulujących funkcjonowanie samorządu terytorialnego oraz administracji rządowej.

Zbiór ten zawiera ustawy ogłoszone w 1990 r. w Dziennikach Ustaw nr 16, 21, 29, 32, 34 i 43 oraz uchwałę Sejmu ogłoszoną w Monitorze Polskim nr 21.

Zebranie tekstów w jednym wydawnictwie powinno być przydatne dla radnych, członków zarządów gmin, a także pracowników administracji samorządowej i rządowej, zwłaszcza że teksty ustaw mają charakter jednolity.

Cena 1 egzemplarza wydawnictwa pt. „Samorząd terytorialny i administracja rządowa” wynosi zł 7.300,—.

Wszyscy zainteresowani tym wydawnictwem proszeni są o dokonanie wpłaty na konto bankowe Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim Oddział Okręgowy Warszawa, nr 1052-3157-139.11 z podaniem liczby zamawianych egzemplarzy.

Ponadto w wydawnictwo można zaopatrywać się w punktach sprzedaży Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego.

Nakład wydawnictwa jest ograniczony.

Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks 428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.